

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON
VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DŨNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
www.cgvnhouston.org

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú
Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
281-777-2229

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Phêrô Võ Tiến Đạt (GXNLNT)
281-827-9571

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành

Pt. Giuse Nguyễn Phẩm

Pt. Giuse Lê Văn Rõ

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075

713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;

2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu

Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch

Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099

281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP

Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086

281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.

Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.

Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040

713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002

713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP

3617 Milam St. - Houston, TX 77002

713-518-2319

Chúa Nhật XIV Thường niên, Năm B, Ngày 08-07-2018
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô 6, 1-6

SUY NIỆM LỜI CHÚA

ĐỪNG ĐỂ LỖ CƠ HỘI

Truyện cổ tích Trung Quốc kể về sự tích “Con Thỏ Ngọc” trên mặt trăng như sau: Thuở ấy, Ngọc Hoàng Thượng Đế, muốn biết dân cư dưới trần gian sinh sống ra sao, sai một ông tiên xuống để quan sát. Ông tiên giả dạng làm một người ăn mày già yếu, ăn mặc rách rưới, đi lang thang vào một buổi chiều mùa đông mưa lạnh. Ông lão đi ăn xin và xin chỗ trọ. Nhà đầu tiên mà ông gõ cửa là nhà con chó sói. Hè cửa nhìn ra, thấy ông lão già nua rách rưới, chó sói nhe nanh đe dọa để xua đuổi. Ông lão sợ hãi vội chạy đi. Nhà thứ hai mà ông gõ cửa là nhà con cáo. Con cáo chửi mắng ông thậm tệ nhưng chẳng cho gì. Buồn tui, ông lại tiếp tục đi dưới trời mưa lạnh. Sau cùng ông gõ cửa một căn nhà bé nhỏ. Đó là nhà con thỏ trắng. Thấy ông lão run rẩy dưới trời mưa, Thỏ trắng vội vàng mở cửa mời ông vào. Thỏ đưa ông đến ngồi gần bếp đống lửa, đem quần áo ướt hong bên đống lửa cho khô. Ông lão rên rỉ: “Cậu thỏ ơi, tôi đói quá, cậu có gì cho tôi ăn không? Nếu không tôi chết mất”. Thỏ vội vàng thưa: “Thưa ông, mùa đông năm nay kéo dài quá, nên rau cỏ dự trữ cháu đã ăn hết cả rồi. Nhưng cụ yên trí, thế nào cháu cũng tìm được thức ăn đãi cụ”. Thỏ chất thêm củi cho lửa cháy to hơn. Giữa lúc ông lão còn ngạc nhiên chưa biết thỏ định làm gì thì thỏ đã nhảy vào giữa đống lửa ngùn ngụt cháy. Chẳng mấy chốc, một mùi thơm tỏa lan cả căn nhà bé nhỏ. Thì ra thỏ đã tự nguyện hy sinh thân mình, làm một món ăn cho ông lão ăn mày. Ông lão về trời tường trình mọi sự với Ngọc Hoàng Thượng Đế. Ngọc Hoàng Thượng Đế liền cho triệu sói, cáo và thỏ tới. Sói và cáo bị trừng phạt nặng nề. Còn thỏ thì được khen thưởng cho ở trên Cung Trăng như một vị thần. Nên người Trung Quốc cũng gọi mặt trăng là Ngọc Thỏ.

Đây chỉ là một câu chuyện cổ tích, không có thực. Nhưng ý nghĩa của câu chuyện đáng cho ta suy nghĩ. Sói và cáo rất ân hận vì đã bỏ lỡ cơ hội. Phải chi chúng biết đó là ông tiên thì chúng đã tiếp đãi ân cần rồi. Nhưng bây giờ thì đã muộn. Chúng chẳng hy vọng gì chuộc lại được lỗi lầm để trở thành thần tiên. Cơ hội chẳng bao giờ trở lại nữa.

Tương tự như thế, những người ở làng quê Nagiarét hôm nay cũng đã để lỡ cơ hội đón tiếp Đấng Cứu Thế. Con Thiên Chúa giả dạng làm một người thường đến sống giữa họ mà họ không biết. Họ chỉ biết đó là con ông thợ mộc Giuse. Họ chỉ biết gia đình Người rất nghèo, chẳng có danh giá gì trong làng. Họ coi thường Người. Họ không tin Người. Họ hắt hủi Người. Họ đã để lỡ cơ hội nghìn năm một thuở. Đức Giêsu không làm một phép lạ nào ở đó. Người bỏ Nagiarét đi đến các làng chung quanh. Và Người sẽ chẳng bao giờ trở lại Nagiarét nữa. Đó là cơ hội cuối cùng cho họ.

Hàng ngày chúng ta cũng đã bỏ lỡ biết bao nhiêu cơ hội như thế. Ta đã bỏ lỡ không tiếp đón Chúa đến thăm khi ta bịt mắt không nhìn thấy những cảnh khổ chung quanh; khi ta bưng tai không nghe những tiếng kêu than khóc lóc; khi ta làm ngơ trước những cảnh ngộ nghiệt ngã, khi ta ngoảnh mặt quay lưng trước những nạn nhân của thiên tai hoạn nạn. Nhất là ta bỏ lỡ không nghe thấy tiếng Chúa cảnh báo để ăn năn sám hối. Chúa đã nhắc nhở ta nhiều lần nhiều cách: qua các vị bề trên; qua các tai nạn; qua lời khuyên của những người thù ghét ta. Hôm nay, Chúa còn tiếp tục nhắc nhở. Nếu ta không nghe, biết đâu hôm nay sẽ là lần cuối cùng. Chúa sẽ không bao giờ nhắc nhở nữa. Chúa sẽ bỏ ta mà đi như đã bỏ làng Nagiarét và không bao giờ trở lại. Như thế thì thật nguy hiểm cho linh hồn ta.

Để nhận biết Chúa, ta phải rèn luyện cho mình một đức tin mạnh mẽ. Ánh mắt đức tin giống như ngọn đèn

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu

8150 Park Place – Houston, TX 77017

713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng

Pt. Giuse Trần Văn Nhật

13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082

281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037

713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton

6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084

281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales

8200 Roos Rd. Houston, TX 77036

713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu

Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)

832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiên

Lucia Nguyễn Ngọc Thủy

281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Vũ Thành

Ông Trần Duy Lang (Giáo Xứ CTTĐ) 832-465-5418

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hưởng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng

713-518-2319

Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)

281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC MẸ (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hưởng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng

Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên

832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hưởng:

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.

Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang

713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hưởng: Lm. Đinh Minh Tiên, OP

Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)

281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng

713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả

10135 West Rd.

Houston, TX 77064

281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật

nth@nguoinhuvu.org

713-870-8955

soi chiếu vào đêm đen giúp ta nhận ra Chúa trong anh em, trong những biến cố Chúa gửi đến.

Đề đón tiếp Chúa, ta phải rèn luyện cho mình một trái tim luôn luôn rộng mở yêu thương. Một trái tim yêu thương sẽ rất bén nhạy để nghe được tiếng nói của Chúa, dù tiếng nói ấy chỉ thì thầm trong sâu thẳm lòng mình; hiểu được những dấu chỉ của Chúa, dù những dấu chỉ ấy chỉ mơ hồ thoáng qua; nhận được khuôn mặt của Chúa, dù khuôn mặt ấy đã bị biến dạng qua những đau thương của cuộc đời.

Lạy Chúa, xin cho con tỉnh thức để nhận ra và đón nhận Chúa mỗi lần Chúa đến với con.

+Tgm. Giuse Ngô Quang Kiệt

BẢY TRÁI TIM CỦA MỘT LINH MỤC

Thiên Chúa gọi những ai Người muốn để làm Linh Mục. Người chọn họ từ giữa Dân của Người để thánh hiến họ, làm cho họ thuộc về Người. Từ giây phút đó, các Linh Mục không còn thuộc về chính mình nữa mà thuộc về Thiên Chúa. Đó là lý do tại sao, trong suốt đời Linh Mục, trái tim của Linh Mục biến đổi thành trái tim của Chúa Giêsu, và dần dần học cách để trở nên hiền lành và khiêm nhường. Bằng cách này, chúng ta có thể nhận ra bảy trái tim của một Linh Mục, bảy mà chỉ là một, được nhìn thấy từ những nhân quan khác nhau về ơn gọi đời sống thánh hiến của ngài.

Linh Mục không kết hôn, nhưng ngài là cha; ngài không sống với một người phụ nữ, nhưng ngài là một người chồng. Ngài không có một vài anh chị em ruột, cũng không phải là đứa con duy nhất, nhưng toàn thể nhân loại như gia đình của ngài. Linh Mục không phải là bạn của một vài người, nhưng là bạn của nhiều người. Ngài không đi lang thang trên các cánh đồng, nhưng ngài là một mục tử thực sự. Tóm lại, trái tim của Linh Mục là trái tim của Đức Kitô.

Trái tim của Linh Mục là...

1. Trái tim của một người cha.

Linh Mục không lập gia đình, nhưng điều đó không ngăn cản ngài trở thành một người cha đích thực bởi ơn gọi, đó là một ngoại lệ. Sự sinh sản mà Thiên Chúa ban cho các Linh Mục thì khác biệt, đó là một sự sinh sản trong tâm hồn như việc đặt trứng vào độ hạt giống của Tin Mừng và để hạt giống ấy lớn lên. Linh Mục là người sinh ra linh hồn cho cuộc sống vĩnh cửu. Ngài là người cha dạy dỗ, giáo dục, vui chơi nhưng cũng vừa dạy con cái mình. Ngài là một người cha thiêng liêng lắng nghe những vấn đề của con cái mình và khuyến khích bảo cũng như giúp họ vượt qua những khoảnh khắc khó khăn của cuộc sống.

Linh Mục là một người cha can dự vào đời sống của con cái, nhưng ngài cũng để cho chúng được độc lập. Ngài không chỉ có mặt trong các sự kiện quan trọng của cuộc đời, như khi con cái lãnh nhận các Bí Tích, nhưng cũng tham gia vào những khoảnh khắc thường ngày, như chơi trò chơi bóng đá vậy. Linh Mục là cha bởi ơn gọi, đó chính là lý do tại sao chúng ta gọi ngài là “cha”; đó không phải là một sự trùng hợp ngẫu nhiên.

“Ai trong anh em là một người cha, mà khi con xin cá, thì thay vì cá lại lấy rắn mà cho nó? Hoặc nó xin trứng lại cho nó bò cạp? Vậy nếu anh em vốn là những kẻ xấu mà còn biết cho con cái mình của tốt của lành, phương chi Cha trên trời lại không ban Thánh Thần cho những kẻ kêu xin Người sao?” (Lc 11, 11-13). —→

Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242	- mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554	- chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076	- thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133	- dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dừng Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoo.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223	- Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761	- lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970	- tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402	- lnguyen999@yahoo.com

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ
Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836

Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH
Lm. Giuse Châu Xuân Bầu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VU
Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC
Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ
Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ
3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH
5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH
12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SAN
14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẾN THÁNH GIÁ
8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN
4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN
20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
ME MARIA THẨM VIẾNG**
11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

2. Trái tim của một người con.

Chiều kích trái tim mục tử rất quan trọng đối với việc mục vụ của ngài. Một kinh nghiệm thực sự về Thiên Chúa sẽ là điều thiết yếu cho Linh Mục để giúp ngài nhận ra mình là cha của đàn chiên – vốn là những anh chị em của ngài trong Chúa Kitô. Để làm một người cha, Linh Mục trước hết phải là một người con; một đứa con phạm sai lỗi và nài xin sự tha thứ; một người con tin tưởng và yêu mến cha mình; một người con khiêm tốn chấp nhận được sửa lỗi; một người con đáp lại người Cha với sự tôn trọng và yêu mến.

Là con của Thiên Chúa thì không dễ dàng như một số người có thể nói. Là con thì đòi hỏi một số trách nhiệm và quyền hạn. Ôn gọi đầu tiên của chúng ta ngay từ khi sinh ra là ơn gọi làm con Thiên Chúa

Chúng ta là một phần của Thân Thể Mầu Nhiệm của Chúa Kitô, vì thế, chúng ta là con cái của Thiên Chúa trong Người Con. Chính nhờ Chúa Kitô mà chúng ta có thể được gọi là con cái Thiên Chúa. Điều này xảy ra qua Bí Tích Rửa Tội của chúng ta, Bí Tích ấy ghi một dấu ấn không thể xóa nhòa trong tâm hồn chúng ta. Linh Mục luôn hành động theo ý Chúa, “vì từ Ngài và qua Ngài, và vì Ngài là mọi sự” (Rm 11, 36).

“Anh em hãy xem Chúa Cha yêu chúng ta dường nào: Người yêu đến nỗi cho chúng ta được gọi là con Thiên Chúa - mà thực sự chúng ta là con Thiên Chúa. Sở dĩ thế gian không nhận biết chúng ta, là vì thế gian đã không biết Người. Anh em thân mến, hiện giờ chúng ta là con Thiên Chúa; nhưng chúng ta sẽ như thế nào, điều ấy chưa được bày tỏ. Chúng ta biết rằng khi Đức Kitô xuất hiện, chúng ta sẽ nên giống như Người, vì Người thế nào, chúng ta sẽ thấy Người như vậy” (1Ga 3, 1-2).

3. Trái tim của một người anh em.

Oh, là một người anh em thì khó khăn biết mấy! Như Thánh Phanxicô Assisi đã nói: “người ta chọn những người bạn của mình, nhưng chấp nhận gia đình mình.” Các anh chị em ruột được chấp nhận với tình yêu và họ được chấp nhận như họ là. Chúng ta luôn tìm kiếm những điều tốt nhất cho họ, chúng ta khuyên nhủ và giúp đỡ họ trong khi chúng ta cũng để họ khuyên nhủ và giúp đỡ chúng ta. Đó là mối tương quan lẫn nhau của tình yêu mà người ta không chọn, nhưng đúng hơn là người ta ôm ấp nó.

Linh Mục được mời gọi làm anh em của tất cả mọi người, mà không được đối xử ưu đãi với bất cứ ai. Mọi người đều quan trọng với ngài. Bất kể họ là ai hay họ làm gì, họ có thể yên tâm nơi vị Linh Mục, rằng họ có một người anh em mà họ có thể tin cậy. Nhưng hãy ý thức rằng, người Linh

Mục anh em của họ không được miễn trừ những thiếu sót và yếu đuối. Trái lại, Linh Mục cũng làm việc chăm chỉ hàng ngày để củng cố bản thân và vượt qua cái tôi của mình. Thật là đẹp khi thấy rằng cả Linh Mục và những người không là Linh Mục phải chiến đấu hàng ngày để trở thành những vị thánh, và chúng ta cùng nhau chiến đấu để bỏ tức cho nhau.

“*Nhưng Người bảo kẻ ấy rằng: “Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi?” Rồi Người giơ tay chỉ các môn đệ và nói: “Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Vì phàm ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi”* (Mt 12, 48-50).

4. Trái tim của một người chồng.

Trong Giáo Hội Công Giáo Rôma, Linh Mục không lập gia đình, và điều này không phải là một hình thức phân biệt đối xử. Trái lại, Giáo Hội, với tư cách là Mẹ và là Thầy, đã nhìn nó với sự thận trọng trong suốt nhiều thế kỷ, rằng các Linh Mục vẫn duy trì tình trạng độc thân vì lợi ích trong sứ mạng của các ngài. Và vấn đề là tình yêu của Linh Mục dành cho cả gia đình Giáo Hội. Ngài tự nguyện đảm nhận việc này trong yêu mến. Như chúng ta có thể đọc trong Tin Mừng theo Máthêu: “Không phải ai cũng hiểu được câu nói ấy, nhưng chỉ những ai được Thiên Chúa cho hiểu mới hiểu” (Mt 19, 11).

Ngay từ những ngày đầu của Giáo Hội, Chúa Kitô đã được gọi là “Hôn Phu của Giáo Hội,” và Linh Mục cũng trở thành “hôn phu” bằng cách hành động nhân danh Thiên Chúa, với người mà ngài cam kết trung tín và giáo dục con cái mình về Đức Tin. Đây là một chiều kích rất quan trọng trong đời sống của Linh Mục. Là một người chồng, Linh Mục có trách nhiệm và quyền lợi. Đó là cách ngài sống như một phần của một gia đình vĩ đại, chăm sóc nó với tình yêu và bảo vệ nó bằng mạng sống của mình nếu cần thiết.

“*Người làm chồng, hãy yêu thương vợ, như chính Đức Kitô yêu thương Hội Thánh và hiến mình vì Hội Thánh; như vậy, Người thánh hoá và thanh tẩy Hội Thánh bằng nước và Lời Hằng Sống, để trước mặt Người, có một Hội Thánh xinh đẹp lộng lẫy, không tỳ ố, không vết nhăn hoặc bất cứ một khuyết điểm nào, nhưng thánh thiện và tinh tuyền”* (Ep 5, 25-27).

5. Trái tim của một người bạn.

Tôi sẽ nói rằng một Linh Mục là một trong những người bạn tốt nhất mà một người có thể có. Chúng ta biết rằng chúng ta có thể tin tưởng ngài cho dù có bất cứ chuyện gì; ngài sẽ luôn ở đó khi chúng ta cần ngài, và ngài sẽ quan tâm vì ngài muốn điều tốt nhất cho tất cả chúng ta. Trên hết, Linh Mục được mời gọi làm bạn của Chúa Giêsu, để nhờ đó ngài làm bạn của mọi người. Chính qua mối liên hệ đặc biệt này

mà Linh Mục được mời gọi làm bạn với người khác, bởi vì ngài đã học hỏi được từ Chúa Kitô tình bạn chân thật là gì.

Vâng, Linh Mục cũng tranh luận với Chúa Giêsu mỗi khi ngài không thể hiểu hoặc mỗi khi gặp những điều đó rất khó khăn. Tuy nhiên, điều tốt nhất xảy đến khi họ hòa giải: đó là cách làm việc của tình bạn. Hãy suy nghĩ về bạn bè của bạn, những người không bao giờ tranh luận với họ? Tất cả chúng ta đã có những cuộc tranh luận với bạn bè của chúng ta! Điều này là bình thường vì tình bạn không phụ thuộc vào những vấn đề mà chúng ta có, trái lại, là dựa trên tình yêu vô ngã.

“Người bạn trung thành là một nơi nương tựa vững chắc, ai gặp được người bạn như thế, là gặp được kho tàng. Không gì đổi lấy được một người bạn trung thành, và giá trị của người bạn ấy, không cân nào lường được. Người bạn trung thành là phương thuốc xoa dịu cuộc đời, những ai kính sợ Đức Chúa sẽ gặp được người như vậy” (Hc 6, 14-16).

6. Trái tim của một mục tử.

Hình ảnh người chăn chiên với bầy chiên đề cập trực tiếp đến Chúa Kitô là Mục Tử Tốt Lành. Vị Linh Mục trở thành mục tử của dân Chúa qua việc truyền chức Linh Mục, bởi vì ngài hành động giống như Đấng Kitô khác. Ngài là công cụ mà qua đó Thiên Chúa đã muốn hành động trong cuộc đời của Người. Đây là điều thực sự quan trọng, đôi khi khó hiểu đối với một số người, nhưng đó là một món quà tuyệt vời từ Thiên Chúa cho con người trong Giáo Hội của Người.

Linh Mục tìm kiếm con chiên lạc và đưa chúng trở về đàn. Ngài yêu mến chúng, mang chúng trở về, ôm lấy chúng một cách dịu dàng khi ngài tìm thấy chúng. Một người chăn chiên phải là người đáng tin cậy, nghĩa là anh ta phải để cho chiên ăn trong bình thân. Anh ta quan sát chúng, nhưng cũng cho chúng không gian. Con chiên biết tiếng người chăn chúng, chúng không đi với ai cả. Cách đây mấy năm, Đức Thánh Cha Phanxicô nói rằng các Linh Mục phải có “mùi của chiên”, các ngài phải tham gia vào cuộc sống của họ, ở bên họ, và âm hộ lên khi cần thiết. Đây không phải là một sứ mạng dễ dàng, nhưng tin tưởng vào ân sủng của Thiên Chúa, chúng ta biết rằng nó có thể được thực hiện bằng tình yêu và niềm vui.

“Chính Ta sẽ quy tụ đoàn chiên Ta còn sót lại từ khắp mọi miền Ta đã xua chúng đến. Ta sẽ đưa chúng về đồng cỏ của chúng; chúng sẽ sinh sôi nảy nở thật nhiều. Ta sẽ cho xuất hiện các mục tử để lãnh đạo chúng; họ sẽ chăn dắt chúng. Chúng sẽ không còn phải hãi hùng, kinh khiếp và bị bỏ rơi nữa. Sấm

ngôn của Đức Chúa” (Gr 23, 3-4).

7. Trái tim sau trái tim của Chúa Kitô.

Trái tim của Linh Mục là một trái tim được đồng hóa với trái tim của Chúa Kitô: với những đau khổ, nỗi đau, niềm vui, tình cảm, v.v... Có một lời cầu nguyện ngắn mà chúng ta, các Tu Sĩ nam nữ, luôn luôn cầu nguyện: “Lạy Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhường, xin làm cho trái tim chúng con nên giống trái tim Chúa”. Những lời này nhằm vào tất cả những người được thánh hiến cho Thiên Chúa, nhưng đặc biệt là những người mà Ngài đã chọn cho chức tư tế.

Thánh Faustina Kowalska đã viết trong nhật ký của mình:

“Lạy Chúa Giêsu, xin làm cho trái tim con giống như trái tim của Chúa, hay biến đổi nó thành Trái tim của chính Ngài để con có thể cảm nhận được nhu cầu của những trái tim khác, đặc biệt là những người buồn sầu và đau khổ. Nguyện những tia lòng thương xót nằm lại trong trái tim con” (Diary, 514). Đây là lời Thiên Chúa kêu gọi chúng ta, một sự kêu gọi đòi hỏi sự tự chối bỏ chính mình, yêu thương và từ bỏ. Lời kêu gọi này không chấp nhận tính tâm thường. Nó đòi hỏi chúng ta phải hiến dâng mọi thứ cho Nước Trời. *“Vì Lễ Luật mà tôi đã chết đối với Lễ Luật, để sống cho Thiên Chúa. Tôi cùng chịu đóng đinh với Đức Kitô vào Thập Giá. Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi. Hiện nay tôi sống kiếp phàm nhân trong niềm tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và hiến mạng vì tôi”* (Ga 2, 19-20).

“Anh em hãy mang lấy ách của tôi, và hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách tôi êm ái, và gánh tôi nhẹ nhàng” (Mt 11, 29-30).

Trái tim Linh Mục càng giống như trái tim của Chúa Kitô càng tốt, vì thế, từng chút một, ngài bắt đầu trở nên giống như Chúa Kitô, bắt đầu ngay từ khi bước vào chủng viện. Trái tim của Linh Mục là trái tim rộng mở đối với tất cả mọi người, đầy tình thương yêu để trao ban. Một trái tim bùng cháy của tình yêu đối với Chúa Kitô. Một trái tim cũng bị những thương tổn, nhưng đã được tha thứ và chữa lành. Một trái tim được Thiên Chúa yêu mến. Nói tóm lại, nó giống như trái tim của Chúa Kitô trên trần gian. Hãy để Thánh Têrêsa thành Lisieux giải thích món quà tuyệt vời này bằng những từ đơn giản và sâu sắc của mình:

“Tôi hiểu rằng nếu Giáo Hội có một thân thể bao gồm các thành viên khác nhau, điều cần thiết nhất và cao quý nhất

không thể thiếu được, và vì vậy tôi hiểu rằng Giáo Hội có một trái tim và trái tim này đang nung nấu tình yêu. Tôi hiểu đó chỉ là tình yêu làm cho các thành viên của Giáo Hội hành động; rằng nếu tình yêu đã từng biến mất, các Tông Đồ sẽ không rao giảng Tin Mừng và các vị tử đạo sẽ không đổ máu của họ. Tôi hiểu rằng tình yêu bao gồm tất cả ơn gọi, tình yêu đó là tất cả mọi thứ, rằng nó ôm lấy tất cả thời gian và nơi chốn... Nói tóm lại, nó là vĩnh cửu!” (St. Therese of Lisieux, Chuyện Một Tâm Hồn).

Bản dịch của **CÔNG TRÌNH, Dòng Tên**
(Nguồn: <https://catholic-link.org/seven-hearts-of-a-priest/>)

Tâm Sự Hạt Cát Nhỏ

Cảm nghiệm thân phận mình như hạt cát nhỏ, con thấy dấy lên trong lòng một chút thi vị cùng một thoáng suy tư.

Là hạt cát bên bờ đại dương, con đâu chọn cho mình bãi nào làm chỗ nghỉ, đâu chọn đám cát nào làm bạn đồng hành! Con an nhiên sống giữa đời mà chẳng thuộc về riêng ai, có chăng thì con thuộc về cộng đồng nhân loại! Ngày ngày, con tắm mình dưới nắng, nghe vị mặn chát của nước biển luôn qua mọi góc ngách con người mình... Có khi con theo chân lũ dã tràng, con bị vê vê lại cùng những hạt cát khác. Cứ như thế cho đến lúc một cơn sóng bất thần chồm vào bờ và cuốn đi tất cả công trình mà “kê kia” đã hi hục vo về... Hay có khi con bị dính theo một bản chân trần vô tình đi ngang qua đời con. Dính rồi lại để mình bị buông rơi! Đây không phải đôi chân con sẽ gắn kết, đây không phải bước đường con theo.

Là một hạt cát, con cho phép mình có quyền mơ mộng đôi chút. Con mơ mình có ích bằng cách hòa mình vào đám vôi vữa để đổ móng xây nhà; hay con sẽ chịu nghiền nát cùng bao hạt cát khác để làm ra những vuông kính màu làm cho ngôi nhà thêm phần rực rỡ...

Nhưng khi trở về thực tại, con phải công nhận rằng có thể con sẽ mãi là hạt cát vô danh nơi bờ biển rộng kia làm chừ! Tương lai là của Chúa mà! Nghĩ đến đây, con vội thưa cùng Chúa: “Con vẫn là hạt cát nhỏ, trong tay Ngài con ý thức mình luôn có ích dù con ở đâu và làm gì! Vì thế, lạy Chúa, con xin phó thác hồn con trong tay Chúa”!

Nt. Maria Hồng Nhung

Thực thi các giới răn là sống kinh nghiệm tương quan các nhân với Thiên Chúa

**** Đặt để luật lệ trước tương quan cá nhân với Thiên Chúa không trợ giúp con đường lòng tin. Việc đào tạo Kitô không dựa trên sức mạnh của ý chí, nhưng trên việc tiếp nhận ơn cứu độ, trên việc để cho mình được Thiên Chúa yêu thương.**

ĐTC Phanxicô đã nói như trên với mấy chục ngàn tín hữu và du khách hành hương năm châu trong buổi gặp gỡ chung hàng tuần sáng thứ Tư hôm qua (27.06.2018). Trong số hàng trăm đoàn hành hương hiện diện cũng có 3 nhóm người Việt: hai nhóm 60 và 50 tín hữu đến từ Việt Nam và một nhóm đến từ New Jersey Hoa Kỳ. Mở đầu buổi tiếp kiến ĐTC nói: cũng như thứ Tư tuần trước (20.06.2018), tại đại thánh đường Phaolô VI có rất đông các anh chị em bệnh nhân, để tránh cho họ khỏi nắng ở trong đó thì dễ chịu hơn. Họ theo dõi buổi tiếp kiến trên màn hình khổng lồ và chúng ta cũng cùng họ tham dự một buổi tiếp kiến chung chứ không có hai buổi tiếp kiến. Chúng ta chào mừng các anh chị em bệnh nhân trong đại thánh đường Phaolô VI.

Chúng ta tiếp tục nói tới các điều răn - mà như đã nói - hơn là các giới răn chúng là các lời Thiên Chúa nói với dân Ngài để giúp họ sống tốt đẹp. Chúng là các lời yêu thương của một người Cha.

ĐTC đã quảng diễn văn bản chương 4 sách Đệ Nhị Luật viết: “Anh (em) cứ hỏi những thời xa xưa, thời có trước anh (em), từ ngày Thiên Chúa dựng nên con người trên mặt đất; cứ hỏi từ chân trời này đến chân trời kia: có bao giờ đã xảy ra chuyện vĩ đại như thế, hay có ai đã nghe điều giống như vậy chăng? Có dân nào đã được nghe tiếng Thiên Chúa phán từ trong đám lửa như anh (em) đã nghe, mà vẫn còn sống không? Hoặc có thân nào đã ra công đi chọn lấy cho mình một dân tộc từ giữa một dân tộc khác, đã dùng bao thử thách, dẫu lạ, điềm thiêng và chinh chiến, đã dang cánh tay mạnh mẽ uy quyền, gây kinh hồn táng đờm, như Giavê, Thiên Chúa của anh em, đã làm cho anh em tại Ai-cập, trước mắt anh (em) không? Chính anh (em) đã được cho thấy những điều đó, để biết rằng Giavê là Thiên Chúa và ngoài Người ra không có thần nào khác nữa.” (Đnl 4, 32-35).

ĐTC nói: Mười Lời bắt đầu như thế này: “Ta là Chúa, Thiên Chúa của người, Đấng đã làm cho người ra khỏi đất Ai Cập, ra khỏi điều kiện sống nô lệ” (Xh 20, 2). Lời khai mào này xem ra xa lạ đối với lề luật theo sau. Nhưng không phải như vậy.

**** Tại sao Thiên Chúa lại công bố về Ngài và việc giải phóng như thế? Bởi vì ta tới núi Sinai sau khi đã đi qua Biển Đỏ: Thiên Chúa của Israel cứu vớt trước, rồi mới xin sự tin tưởng. Hay: Mười Điều Răn bắt đầu với sự quảng đại của Thiên Chúa. Thiên Chúa không bao giờ xin mà không cho trước. Không bao giờ, Ngài cứu thoát trước, Ngài cho trước, rồi mới xin. Cha của chúng ta là thế, Thiên Chúa tốt lành.**

ĐTC giải thích thêm như sau:

Và chúng ta hiểu tầm quan trọng của lời tuyên bố này: “Ta là Chúa, Thiên Chúa của người”. Có một chủ hữu từ, có một tương quan, người ta tùy thuộc nhau. Thiên Chúa không phải là một kẻ xa lạ: Ngài là Thiên Chúa của bạn. Điều này soi sáng toàn Mười Điều Răn, và cũng vén mở cho thấy bí mật của hoạt động Kitô, bởi vì đó cũng chính là thái độ của Chúa Giêsu là Đấng nói rằng: “Như Cha đã yêu Thầy, Thầy cũng yêu anh em” (Ga 15, 9). Chúa Kitô là Đấng được Thiên Chúa Cha yêu thương, và Ngài yêu thương chúng ta với tình yêu ấy. Ngài không khởi hành từ chính mình, nhưng từ Thiên Chúa Cha. Thường khi các công việc làm của chúng ta thất bại, bởi vì chúng ta khởi hành từ chính mình, chứ không phải từ sự biết ơn. Và ai khởi hành từ chính mình thì đi tới đâu? Đi tới chính mình! Họ không có khả năng tiến bước, họ trở lại với chính họ. Chính thái độ ích kỷ đó mà người ta nói đùa rằng: “Ồ, người đó là một “tôi, tôi với tôi, và cho tôi” Họ ra khỏi mình và trở về với chính mình.

ĐTC nói tiếp trong bài huấn dụ: Cuộc sống Kitô trước hết là việc biết ơn đáp trả lại một người Cha quảng đại. Các Kitô hữu mà chỉ sống theo các “bồn phận”, thì tởm cáo mình không có một kinh nghiệm cá nhân với Thiên Chúa, là Đấng của “chúng ta”. “Tôi phải làm cái này, cái này, cái này...” Chỉ có các bồn phận. Nhưng bạn thiếu điều gì! Đó là nền tảng của bồn phận đó? “A, cần phải làm như thế này” Không: nền tảng của bồn phận đó là tình yêu thương của Thiên Chúa Cha, là Đấng cho trước, rồi mới ra lệnh.

Đặt để luật lệ trước tương quan không giúp con đường lòng tin. Làm sao một người trẻ có thể ước muốn là Kitô

hữu, nếu chúng ta khởi hành với các bắt buộc, các dấn thân, các trung thực chứ không phải là từ sự giải thoát?

Nhưng là Kitô hữu là một con đường của sự giải thoát! Các giới răn giải thoát bạn khỏi sự ích kỷ của bạn và giải thoát bạn bởi vì có tình yêu của Thiên Chúa đem bạn đi tới.

**** Việc đào tạo Kitô không dựa trên sức mạnh của ý chí, nhưng trên việc tiếp nhận ơn cứu rỗi, trên việc để cho mình được yêu thương; Biển Đỏ trước, rồi mới tới Sinai. Ơn cứu rỗi trước; Thiên Chúa cứu thoát dân Ngài trong Biển Đỏ, rồi tại Sinai Ngài nói cho họ biết phải làm gì. Dân ấy biết rằng Thiên Chúa làm các điều này, bởi vì họ đã được cứu rỗi bởi một người Cha yêu thương họ.**

Sự tri ân là một nét đặc thù của con tim được Chúa Thánh Thần thăm viếng; để vâng lời Thiên Chúa trước hết cần nhớ lại các ân huệ của Ngài. Thánh Basilio có nói: “Ai không để rơi vào quên lãng các ân huệ ấy, thì hướng tới nhân đức tốt lành và mọi công việc của sự công bằng” (Luật ngăn, 56). Tất cả những điều này đưa chúng ta tới đâu? Tới chỗ thực tập kỷ ức: biết bao nhiêu điều hay đẹp Thiên Chúa đã làm cho từng người trong chúng ta! Cha thiên quốc của chúng ta quảng đại biết bao!

Nhưng bây giờ tôi muốn đề nghị với anh chị em một bài tập nhỏ, tất cả mọi người trong thinh lặng, nhưng mỗi người trả lời trong tim của mình. Câu hỏi là: Thiên Chúa đã làm cho tôi biết bao điều tốt đẹp? Trong thinh lặng mỗi người hãy tự trả lời. Thiên Chúa đã làm cho tôi biết bao điều tốt đẹp? Thiên Chúa đã làm cho tôi biết bao điều tốt đẹp? Và đó là sự giải thoát của Thiên Chúa. Thiên Chúa làm biết bao điều tốt đẹp và giải thoát chúng ta.

Tuy vậy, có người có thể cảm thấy chưa được sống một kinh nghiệm đích thật về sự giải thoát của Thiên Chúa. Điều này có thể xảy ra. Có lẽ khi nhìn vào trong chính mình, chúng ta chỉ cảm thấy ý thức về bồn phận, một nền tu đức của nô lệ chứ không phải của con cái. Trong trường hợp này phải làm gì đây? Làm như dân được tuyên chọn. Sách Xuất Hành có nói: “Con cái Ít-ra-en rên siết trong cảnh nô lệ. Họ ta than, và tiếng họ kêu từ cảnh nô lệ đã thấu tới Thiên Chúa. Thiên Chúa đã nghe tiếng họ than van và Thiên Chúa nhớ lại giao ước của Người với các tổ phụ Áp-ra-ham, I-xa-ác và Gia-cóp. Thiên Chúa đã nhìn thấy con cái Ít-ra-en và Thiên Chúa đã biết.” (Xh 2, 24-25). Thiên Chúa nghĩ tới tôi.

ĐTC nói thêm trong bài huấn dụ:

**** Hành động giải thoát của Thiên Chúa đặt ở đầu Mười Lời – nghĩa là các**

Xem tiếp trang 9 →

Cuộc sống trên trần gian này luôn luôn làm cho người ta căng thẳng. Những sự đe dọa đối với sự sống còn và sự hiện hữu của chúng ta, hoặc từ thế giới tự nhiên hoặc từ những gì chúng ta nhận thức là nguy hiểm, vốn tồn tại ở mọi nơi mọi thời đại.

Trong những tình huống như thế, kỹ thuật đối phó bẩm sinh của chúng ta được khởi động và đi vào sự vận hành. Câu trả lời trọng điểm của chúng ta là khả năng bẩm sinh, lãnh mạnh để cung ứng cho chúng ta những gì chúng ta cần để giúp chúng ta giải quyết những mối đe dọa trong cuộc sống của chúng ta. Tuy nhiên, chúng ta gặp rắc rối khi con số hay loại những mối đe dọa này lấn át khả năng giải quyết của chúng ta đối với chúng, hoặc khi lời đáp trả của chúng ta kéo dài hoặc không thích đáng với vai trò của chúng ta.

Ngày hôm nay chúng ta sống trong một thế giới ngày càng có nhiều nguyên nhân gây ra sự căng thẳng. Trái lại, tổ tiên của chúng ta hầu hết bị đe dọa trực tiếp ở sự sống còn của họ. Trọng kỷ nguyên hiện đại hôm nay nhiều tình huống tâm lý và cả niềm tin cũng ảnh hưởng như yếu tố gây căng thẳng trong cuộc sống của chúng ta. Những gì chúng ta cảm nhận như những sự đe dọa duy nhất đối với mỗi người chúng ta: một tình huống nhất định có thể được một người nhìn nhận như thế là sự căng thẳng cao độ, trong khi một người khác lại xem đó như một thách đố hào hứng.

Sự căng thẳng đã được diễn tả như nguồn gốc tiềm năng của nhiều những bệnh tật thể lý và tinh cảm. Chúng ta thấy nó đóng một vai trò trong những mối tương quan và trong những kinh nghiệm nghề nghiệp của chúng ta. Chúng ta cũng nhận thấy chính chúng ta bị sao lãng và bị quấy rầy trong đời sống tinh thần của chúng ta bởi quá nhiều sự căng thẳng và những lo lắng của chúng ta. Bình an – sự tương phản của sự căng thẳng, là một đề tài chung của Chúa Giêsu trong những sự ảnh hưởng của Ngài với những người xung quanh. Nhiều lần Ngài nói đến sự bình an trong những hạn từ mang phúc lành đến cho chúng ta.

Trong hành trình đức tin của chúng ta, cầu nguyện và sự suy gẫm tâm linh

có thể cho chúng ta những cơ hội tuyệt vời qua đó có thể dàn xếp những nỗi căng thẳng và công việc của chúng ta. Việc đến gần với Thiên Chúa trong cầu nguyện và Thánh Kinh có thể cho phép chúng ta kiểm tra và xem xét cuộc sống riêng của chúng ta, đồng thời xác định những yếu tố gây căng thẳng hoặc phản ứng của chúng ta với những căng thẳng ấy. Biết thông nhất và xác định những vấn đề của chúng ta là gì, và những phản ứng của chúng ta hướng đến điều gì, có thể giúp chúng ta tìm được sự bình an mà chúng ta nài xin. Chúng ta có thể khám phá ra rằng chúng ta có những khuynh hướng phản ứng quá mạnh mẽ với những tình huống nhất định, hoặc không quan tâm đủ đến những vấn đề chúng ta đang có. Có lẽ chúng ta nhìn thấy một sự đe dọa nơi không có gì tồn tại. Càng nhận thức về vai trò của sự căng thẳng trong cuộc sống của chúng ta, và việc cầu nguyện qua những cuộc chiến đấu của chúng ta với sự căng thẳng, có thể giúp chúng ta tìm thấy sự bình an mà chúng ta đang tìm kiếm và cũng giúp chúng ta sống cuộc sống lành mạnh và tốt lành hơn...

Những suy gẫm sau đây có thể được sử dụng bất cứ lúc nào hoặc bất cứ ở đâu. Chúng bắt đầu bằng một hay hai đoạn Kinh Thánh, chuyển thành một suy niệm ngắn và kết thúc bằng một lời cầu nguyện. Cầu nguyện nghĩa là chúng ta dẫn mình vào trong một cuộc trò chuyện riêng với Chúa. Tuy nhiên, nếu chúng ta cảm thấy bị căng thẳng cách đặc biệt, nó có thể là lời cầu nguyện duy nhất mà chúng ta có thể làm lúc đó. Điều quan trọng là chúng ta quay về với Thiên Chúa, Đấng là Người Yêu của chúng ta, là đá tảng của chúng ta, là khiên thuẫn và là người giải thoát chúng ta khỏi mọi nỗi trắc trở. Ngoài Chúa ra, còn ai khác chúng ta có thể tìm được tình yêu, sự an toàn và bình an?

Hãy quăng mọi lo lắng của bạn vào tay Chúa.

Mọi âu lo, hãy trút cả cho Người, vì Người chăm sóc anh em (1 Pr 5, 7)

Chúng ta thường cảm thấy những áp lực cuộc sống đè nặng trên chúng ta. Dường như chẳng có ai hiểu chúng ta và hầu hết mọi người đơn giản nói chúng ta đừng lo lắng – điều đó cho chúng ta thấy rằng họ thực sự không hiểu. Nhưng ở đây Phêrô nói với chúng ta rằng tất cả những xao xuyên mà chúng ta đang chiến đấu có thể được dâng trao cho Thiên Chúa, bởi vì Thiên Chúa hiểu và Người chăm sóc chúng ta, Người muốn khuyến khích và giúp đỡ chúng ta cùng chiến đấu. Thực tế nhiều lần chỉ cần biết

rằng có ai đó thấu hiểu những gì chúng ta đang bận tâm thì có thể đủ làm nhẹ bớt gánh nặng của chúng ta.

“Đây là những lo lắng của con, Thiên Chúa của con hằng chăm sóc con. Con liệt kê chúng cho Chúa, từng nỗi lo lắng một. Chỉ cần điem danh chúng thôi đã làm thay đổi cách con cảm nhận và cho con một viễn tượng mới. Con đặt từng nỗi muộn phiền của con vào bàn tay Chúa, và con tin rằng Chúa sẽ giúp con giải quyết chúng. Khi con liệt kê những lo lắng của con, con nhận ra rằng con đang lo lắng nhiều hơn điều con cần, vì thế con hoàn toàn quay chúng về với Chúa. Những vấn đề khác có thể cần phải quan tâm nhiều hơn và việc nói với chuyện Chúa có thể giúp con có những nhận thức mới về cách giải quyết chúng. Điều đó thực sự giúp con nhận biết rằng những vấn đề của con cũng là của Chúa. Xin đừng để con có loay hoay giải quyết chúng một mình. Cảm ơn Chúa vì hằng chăm sóc con”.

Lạy Thiên Chúa xin Hãy Cứu Con khỏi những Nỗi Ngặt Nghèo.

Người công chính được Chúa thương cứu độ và bảo vệ chở che trong buổi ngặt nghèo (Tv 37, 3).

Chúng ta có khuynh hướng quay về đầu khi chúng ta biết mình đang gặp rắc rối? Và chúng ta có tìm kiếm sự trợ giúp không? Đôi khi chúng ta hướng về những thứ chỉ có thể làm tăng hay phức tạp thêm vấn đề của mình. Nếu chúng ta dùng ma túy hay rượu để làm giảm đi sự nhận thức vấn đề của chúng ta, thì khi chúng ta tỉnh lại, chúng sẽ nhận thấy rằng chúng ta đã làm cho vấn đề càng thêm trầm trọng hơn. Việc cố tình lờ đi vấn đề cũng chỉ có thể làm cho nó tệ hơn. Việc giả vờ điều rắc rối không có ở đó càng kéo dài thêm hành trình chữa lành. Nó có thể hữu ích cho chúng ta khi suy nghĩ về những cách phản ứng thông thường của chúng ta. Chúng có ích lợi không?

“Lạy Thiên Chúa, Đấng phù trợ, xin hãy đến giải thoát con, bất cứ khi nào con gặp nỗi ngặt nghèo. Xin giúp con đừng có khuynh hướng chặn đứng hay tránh né những nỗi khó khăn. Có Chúa ở bên con, con có thể nhìn vấn đề cách sáng suốt và tìm kiếm những cách thức lành mạnh để giải quyết chúng. Con thậm chí có thể lớn lên qua những gian khổ ấy. Ước gì con luôn luôn hướng về Chúa trước hết”.

Hãy phóng thích nỗi đau buồn.

Lạy Chúa, con người có là chi, mà Chúa cần nhớ đến?

Phàm nhân đáng là gì, mà Chúa phải lưu tâm? →

Áy con người khác chỉ hơi thở, vùn vụt tuổi đời tựa bóng cầu” (Tv 144, 3-4).

Đôi khi chúng ta làm quá nhiều thứ. Ai đó sỉ nhục chúng ta và chúng ta thổi phồng tình huống thái quá không đúng với những gì thực sự xảy ra. Chúng ta có lẽ trải qua những chuỗi ngày cảm thấy bức mình và bị tổn thương. Bạn bè và các thành viên trong gia đình không nói chuyện với nhau, người này đợi chờ người kia xin lỗi. Tình yêu và sự tha thứ cứ lớn vồn bên rìa và chúng ta để mặc chúng như không hề biết. Thật buồn biết bao cho những người có liên hệ, những ngày tháng đang trôi qua “tựa bóng cầu”. Ước gì chúng ta đừng hoang phí những tháng

ngày đời mình bằng việc đắm mình vào những đau khổ.

“Lạy Thiên Chúa của con, cuộc sống của con thì quá ngắn ngủi. Xin thương giúp con đừng lãng phí nó vào những cảm giác nặng nề. Con là người cần phải lựa chọn để trở nên một người đáng yêu. Không ai khác có thể làm cho con thành người đáng yêu hay làm cho con hành xử như người không có tình yêu, không quan trọng người khác nói hay làm gì. Khi con làm sai hay cảm thấy thất vọng, xin hãy cho hít thở sâu và quyết định đáp trả trong tình yêu thương”.

Theo the Word Among us

Chuyển ngữ: Sr. Maria Trần Thị Ngọc Hương, OP

Phép lạ của ảnh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

Tôi xin làm chứng trước mặt mọi người rằng: Khi kêu cầu Mẹ Cứu Giúp, chắc chắn sẽ được Đức Mẹ nhận lời.

Một thanh niên lúc gần chết, nhất định không chịu xưng tội. Vì bị thân mẫu nài nỉ mãi, chàng tức giận không cho bà đến gần giường. Người mẹ hiền đức không bỏ cuộc. Bà khẩn khoản kêu xin cùng Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Rồi bà kín đáo dấu một ảnh vẩy Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp dưới chiếc gối của con. Lòng tin tưởng của người mẹ đau khổ đã được Đức Mẹ nhậm lời. Hai ngày sau, chính người thanh niên xin gặp linh mục để xưng tội. Chàng lãnh nhận các Bí Tích sau cùng và ra đi bằng an trong ân thánh Chúa.

Đó là câu chuyện xảy ra tại Bruxelles, thủ đô vương quốc Bỉ. Câu chuyện tiếp theo cũng tương tự như thế. Một thanh niên thuộc gia đình Công Giáo đạo đức, lâm trọng bệnh. Từ khi sống ăn chơi buông thả, chàng bỏ hẳn việc đọc kinh, xem lễ và xưng tội. Biết mình sắp chết, nhưng chàng vẫn khăng khăng không chịu ăn năn thống hối. Mẹ và các chị em chàng buồn sâu đến thổ lộ niềm đau với vị linh mục thừa sai. Cha nói ngay: “Hãy đeo cho chàng ảnh vẩy Đức Mẹ và kêu cầu cùng Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp”. Bà mẹ làm theo lời khuyên của vị linh mục. Lạ lùng thay, khi chàng thanh niên bằng lòng đeo ảnh Đức Mẹ, tức khắc chàng thay đổi thái độ. Chàng xin gặp linh mục và sẵn sàng xưng tội. Vài ngày sau, chàng êm ái trút hơi thở, sau khi đã giao hòa cùng Thiên Chúa, nhờ ơn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.

Một người trẻ, 20 tuổi, thành thật kể lại rằng. “Trước đây gần một năm rưỡi, tôi thường bị ma quỷ liên tục tấn công, cảm dỗ tôi phạm tội, lỗi đức trong sạch. Biết mình luôn bị quấy phá, tôi thấy không còn phương thế nào khác, ngoài việc chạy đến ân nường trong

vòng tay dịu hiền của Nữ Trinh Rất Thánh Maria. Ngài là Người Mẹ Thiên Quốc, không bao giờ từ chối lời van nài của bất cứ ai. Thêm vào đó, với tư cách là thành viên Hội Đức Bà Hằng Cứu Giúp, tôi thường kêu cầu Mẹ dưới trốc hiệu Hằng Cứu Giúp. Đức Mẹ đã nghe lời tôi kêu cầu và đã giải thoát tôi khỏi vòng vây của tên “qui dâm dục”. Tuy nhiên, để biết chắc mình được Đức Mẹ che chở trọn đời, tôi bèn giao kèo với Đức Mẹ như sau: “Nếu trong vòng một năm, con không hề may mắn bị cảm dỗ về điều răn thứ sáu, thì con sẽ quyết tâm sùng kính Mẹ, cùng lúc, con sẽ phổ biến lời cao rao ngợi khen quyền năng Mẹ, Người Nữ quyền uy, đã đập tan đầu con rắn hồng ngọc”!

Đức Mẹ đã nhận lời tôi cầu xin. Phần tôi, tôi cũng giữ lời đã hứa với Đức Mẹ. Tôi xin làm chứng trước mặt mọi người rằng: Khi kêu cầu Mẹ Cứu Giúp, chắc chắn sẽ được Đức Mẹ nhận lời.

Phép lạ sau đây do một phụ nữ kể lại. Từ hơn mười sáu năm nay, tôi bị chứng kinh phong hành hạ. Cứ hai tháng một lần, tôi bị lên cơn động kinh, thật khủng khiếp. Sau khi tốn phí không biết bao nhiêu tiền của, các bác sĩ tuyên bố bệnh tình tôi vô phương cứu chữa. Họ còn cho gia đình tôi biết là rất có thể tôi sẽ bị điên. Trong hoàn cảnh thảm thương đó, tôi liền đặt trọn niềm tin tưởng nơi Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Tôi cũng đi hành hương đền thánh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và xin các thành viên Hội Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp hợp lời cầu nguyện với tôi và cho tôi.

Tại đền thánh, tôi long trọng hứa với Đức Mẹ rằng: “Nếu trong vòng một năm, con không còn bị lên cơn động kinh nữa, thì để tỏ lòng tri ân Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, con sẽ tham dự thánh lễ và rước lễ, vào mỗi ngày thứ Bảy trong tuần, và dâng cúng một số tiền nơi bàn thờ kính Mẹ”. Lời cầu và lời hứa của tôi đã được Đức Mẹ thương nhậm lời. Từ hơn một năm qua, tôi không còn bị chứng kinh phong tàn phá. Trái lại, tôi vui vẻ khoẻ mạnh. Khỏi cần nói, bạn cũng biết rằng, tôi đã nghiêm chỉnh thi hành mọi lời tôi đã hứa cùng Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Vào mỗi ngày thứ Bảy, tôi đều đến đền thánh Đức Mẹ để dự lễ, rước lễ và dâng cúng một số tiền. Nhưng có lẽ của lễ đẹp lòng Đức Mẹ nhất, chính là việc tôi sốt sắng rước Minh Thánh Chúa Kitô.

(Saint Alphonse de Liguori, “Gloires de Marie”, Edition populaire, 1929, trang 237-262).

Soeur Jean Berchmans Minh Nguyệt

Đừng bao giờ chia sẻ những điều này trên mạng xã hội.

TTO - Facebook và các trang mạng xã hội thu thập rất nhiều thông tin cá nhân của người sử dụng, vì vậy chúng có thể được dùng để hại bạn bất cứ lúc nào.

1. Những món đồ đắt tiền: Nghiên cứu cho thấy, khi nhìn thấy những món đồ xa xỉ của người khác đăng trên mạng xã hội, người xem sẽ có cảm giác bất an, ghen tị và không hài lòng với cuộc sống của bản thân.

Ngoài ra, việc khoe những món đồ giá trị sẽ thu hút sự chú ý của đạo chích. Nên nhớ rằng, nếu bạn đăng gì đó mọi người xem được, bạn sẽ không thể xóa đi hoàn toàn. Bạn cũng không thể kiểm soát được những người đã xem nội dung đó.

2. Hình siêu âm thai: Các bác sĩ sản khoa khuyên các bà mẹ nên đợi đến tam cá nguyệt thứ 2 để khoe trên mạng xã hội, vì khi đó tỷ lệ rủi ro cho thai nhi đã giảm xuống.

Tuy nhiên, hầu hết cho rằng chia sẻ những tấm hình siêu âm trông như người ngoài hành tinh lên mạng là điều không nên.

3. Ảnh tiệt trùng: Đừng làm hỏng

hình ảnh của bạn bằng những khoảng khắc đang "quây" tung bừa ở một bữa tiệc.

Bạn sẽ không biết ai sẽ nhìn thấy nó, có thể đó là sếp hoặc bà bạn. Khi đó, mức độ tin tưởng về bạn có thể sẽ bị ảnh hưởng.

4. Tình trạng tài chính: Tiền bạc luôn là vấn đề nhạy cảm với bất cứ ai, đặc biệt khi trải qua khó khăn về tài chính. Nếu bạn được tặng lương, hay mới mua một chiếc xe hộp đất tiên, đừng vội vã khoe trên mạng.

Ngoài việc gây ra những sự ghen tị, bạn còn thu hút nhiều hacker có thể tấn công vào tài khoản của bạn nếu đó là những tấm hình chụp thẻ tín dụng, hay thông tin tài khoản ngân hàng...

5. Giấy tờ tùy thân: Nhiều người trở nên "quá khích" trước những sự kiện lớn trong đời, như lấy được bằng lái, mua được căn nhà mơ ước, và muốn khoe ngay lập tức.

Nhưng đừng quên rằng, thông tin cá nhân càng bị lộ thì càng nguy hiểm. Nếu một người thu thập đủ thông tin riêng tư của bạn, họ sẽ dễ dàng ăn cắp giấy tờ tùy thân hoặc đột nhập vào nhà bạn. Các loại giấy tờ tùy thân này bao gồm chứng minh thư, hộ chiếu, vé máy bay, giấy tờ nhà đất...

6. Kế hoạch du lịch: Đăng tải những cập nhật về resort bạn đang ở trong kỳ nghỉ sẽ là một sai lầm lớn vì đây là cơ hội lý tưởng cho kẻ cắp đột nhập vào nhà bạn. Nếu muốn chia sẻ trên mạng, hãy đợi đến khi kỳ nghỉ kết thúc.

7. Địa chỉ: Luôn cập nhật mình đi đâu, làm gì trên mạng xã hội nghe có vẻ hay ho, nhưng thực ra rất nguy hiểm. Hãy bảo vệ bản thân bằng cách tắt GPS trên điện thoại.

8. Phàn nàn về công việc: Dù có tức giận, chán nản đến mấy thì bạn cũng không nên kêu ca về công việc trên mạng xã hội. Điều này có thể đến tai đồng nghiệp và sếp, và có thể khiến bạn mất việc.

9. Nêu ý kiến phản biện: Kể cả khi comment của bạn chỉ là một câu nói đùa, bạn cũng nên cân thận vì nó có thể khiến người khác cảm thấy bị xúc phạm. Bởi vậy, bạn nên tránh tham gia các đề tài về tôn giáo, chính trị, khác biệt về giới tính, hoặc những chủ đề có tính tranh cãi.

10. Hành động phạm pháp: Nếu bạn lỡ lái xe trong lúc say, chụp selfie trên đường cao tốc, sở hữu vũ khí..., bạn đều có thể bị phạt hoặc đi tù. Chụp ảnh đăng lên mạng xã hội không khác nào "lạy ông tôi ở bụi này".

11. Chụp selfie không đúng thời điểm: Nhiều địa điểm và sự kiện đòi hỏi sự tôn trọng, đó là lý do bạn không nên chụp selfie với nụ cười tươi ở đám tang, nghĩa trang, nhà thờ, hay các nơi tôn nghiêm.

12. Chụp selfie khi đang hôn: Hầu hết mọi người cho rằng điều này là khiếm nhã nếu khoe trên mạng. Các chuyên gia cho biết, những cặp hay khoe khoang tình cảm trên mạng thường cảm giác bất ổn và nghi ngờ về nửa kia.

13. Chi tiết riêng tư về mối quan hệ của bản thân: Những điều riêng tư nên giữ cho riêng hai người mà thôi. Bạn không nên viết về những gì diễn ra trong phòng ngủ hay những điều chỉ của riêng hai người, vì nó sẽ khiến nửa kia mất cảm giác tin tưởng và không tôn trọng bạn.

THUỶ NGUYỄN

(Theo Bright Side) (tuoitreonline)

Làm sao để có thể tha thứ trong gia đình

Bị tổn thương ít nhiều là điều dường như không tránh khỏi trong hầu hết đời sống các đôi vợ chồng và gia đình. Dù những tổn thương có được bộc lộ ra qua những lời lẽ tức giận và phê phán đi nữa hoặc được giấu kín trong âm thầm và lặng lẽ rút lui, chúng cũng gây hậu quả là xói mòn tình cảm và sự tin tưởng.

Thường, đó không là những vấn đề lớn, nhưng chỉ là những chuyện nhỏ nhặt hằng ngày tích tụ lại như những viên gạch đá dần xây nên bức tường, cho tới khi những người phối ngẫu cảm thấy mình bị vong thân đến mức không còn có thể ở gần bên nhau được nữa.

Tha thứ trong hôn nhân phục hồi lại sự hợp nhất ở đâu có chia rẽ. Tạo lại một cặp đôi từ hai con người phối ngẫu đang tức giận hay bị thương tổn. Phải trưởng thành ở một mức nào đó người ta mới có thể tha thứ sau khi bị xúc phạm, bởi lẽ điều đó có nghĩa rằng là một người phối ngẫu chọn đặt người bạn đời trước mặt mình. Việc ấy cho thấy người đó coi việc phục hồi lại mối quan hệ vợ chồng quan trọng hơn là mình giải ai đúng ai sai hay trả thù.

Tha thứ quả là khó khăn. Vì vợ chồng xúc phạm nhau hằng ngày trong

chuyện nhỏ chuyện to nên họ phải thực hành sự tha thứ thường xuyên hầu giữ các vết thương tổn không nghiêm trọng thêm.

Ngôn ngữ bộc lộ cũng quan trọng: không chỉ nói "anh rất tiếc" nhưng là "em tha lỗi cho anh nhé!", không chỉ là "không có gì" nhưng là "em tha thứ cho anh". Khi thương tổn nghiêm trọng tới mức gây ra sự li thân, cách li, thì sự tha thứ cần thiết cho cả hai phía; nó giải phóng đôi bạn khỏi nỗi căm giận để mà làm lành yêu thương trở lại.

Thế nhưng, tha thứ còn là gì hơn nữa chứ không chỉ nói lên lời tha thứ. Gắn giữ nhau về thể xác có thể làm dịu và chữa lành thương đau. Một chút hải hước có thể làm dịu bớt tình hình căng thẳng. Một chút lãng mạng cũng có thể làm mềm lòng con tim cứng cõi nhất.

Hòa giải cũng tốt cho sức khỏe thể lý và tâm lý của mỗi người. Người ta viết nhiều về tác hại của tâm trạng giận dữ đối với sức khỏe. Nhiều người kể họ ngủ được sâu hơn, bớt căng thẳng, bớt đau bao tử, ít nhức đầu hơn khi để cho cơn giận dữ ra đi và chấp nhận tha thứ. Tha thứ làm giảm nguy cơ bị viêm loét, bị đau tim, và cao máu.

Tha thứ rất quan trọng trong gia đình. Trẻ nhỏ mà biết trong gia đình có căng thẳng, xung đột giữa cha mẹ, bị tác động nặng nề. Khi vợ chồng tha thứ cho nhau, bầu khí gia đình được cải thiện và con cái học gương thứ tha của cha mẹ.

Tha thứ cũng quan trọng trong cộng đoàn. Khi một nạn nhân tha thứ cho người tội phạm hại mình, sự kiện lan truyền ra nhanh chóng vì thái độ đáp trả thông thường là trả thù. Nhưng thách đố tha thứ công khai nhắc chúng ta nhớ đến lời mời gọi và gương của Chúa Giêsu hãy tha thứ cho kẻ xúc phạm đến ta.

Tha thứ đòi hỏi chấp nhận nguy cơ và can đảm. Tha thứ đòi hỏi ta phải có một niềm tin mạnh mẽ vào Thiên Chúa, và tin vào lòng tốt của người kia. Tha thứ đòi hỏi từ bỏ mình, và nhìn nhận rằng một cuộc hôn nhân được gây dựng bởi tình yêu, với một lịch sử và một sự cam kết dân thân, thì quan trọng hơn những dị biệt nhỏ (hoặc to). Điều đó không nhất thiết có nghĩa là chấp nhận hành động xúc phạm hay quên đi thương tổn. Tha thứ là nói rằng "Chúng ta quan trọng hơn tôi".

Trong đức tin Công Giáo, tha thứ và chữa lành là ân sủng của Bí Tích Hôn Nhân. Nhiều cặp chỉ có thể tha thứ sau khi cầu nguyện xin Chúa ban ơn cho biết chấm dứt oán hận, xa lìa nhau. Tha thứ mang lại tự do, sự sống mới cho đôi bạn và cho mối quan hệ của họ.

TIẾN TRÌNH của sự tha thứ có thể đi qua các bước sau đây: →

1. Nhìn nhận mình bị xúc phạm và đau đớn.

2. Chấp nhận (quyết định) tha thứ.

3. Nhớ rằng tha thứ cần thời gian (là một tiến trình).

4. Nhớ rằng tha thứ là ta 'chết đi một ít', không dễ dàng cũng không vui thích gì.

5. Nếu thấy khó tha thứ cứ bước tới và nghĩ về gương tha thứ của các bậc thánh đức như Chúa Giêsu, Oscar Romero, Gioan Phaolô II, ... để lấy thêm tinh thần.

6. Hãy biết tha thứ cho bản thân.

7. Tưởng nghĩ đến những điều bạn yêu nơi người bạn đời của bạn, và nhận ra mình còn cảm thấy yêu và cảm thương nàng/chàng.

8. Nhớ lại có lúc nào ai đó đã từng tha thứ cho bạn, và đã biết ơn biết bao vì người ấy đã ân cần với bạn tha thứ cho bạn.

9. Xét đến những hậu quả ngắn và dài hạn của sự việc chưa chấp nhận tha thứ.

10. Cầu nguyện xin Chúa ban cho sự can đảm và tình yêu đủ để tha thứ.

11. An mừng việc hòa giải, và nhận biết ơn sủng ban cho mối quan hệ của bạn.

12. Khi bạn có nhớ đến nỗi đau của vết thương cũ, hãy nhắc đi nhắc lại sự giao hòa, tha thứ đã làm, tình yêu đã đổi mới.

LỮ-Y (Nguồn: UBMVGD)

Không có tình, không có gia đình.

Có người đã nói: “Không có tình yêu thì không có gia đình” (Byron). Quả đúng vậy, ngôi nhà gỗ đá chỉ nhờ có tình yêu mới trở thành mái ấm gia đình.

Tuy nhiên để tình yêu được lâu bền, triển nở thì đòi hỏi người ta phải hy sinh, vượt qua nhiều thử thách, cam go. Những ai đã bước vào đời sống hôn nhân gia đình đều nhìn nhận rằng tình yêu trong cuộc sống lứa đôi nhiều khi chỉ còn là một thực tại mờ mờ ảo ảo và hạnh phúc không khác gì một cái bóng. Thế nên người ta đã than thở: “*Hôn nhân là mô chôn tình ái*” (Chamfort) và “*Tình chỉ đẹp khi còn dang dở!*”.

Vì thế sẽ là bất hạnh nếu ta phải sống trong môi trường và bầu khí gia

đình thiếu vắng tình yêu. Như một danh nhân đã nói: “*Hôn nhân là con đường dắt ta vào địa ngục hay đưa ta vào thiên đàng*” (Balzac). Tại sao lại có loại hôn nhân đem ta vào địa ngục? Vì cuộc hôn nhân ấy không có tình yêu. Gia đình trở nên lạnh lẽo, niềm tin biến thành khô cứng, hy vọng bị thui chột, nụ cười tắt lịm, và hạnh phúc thì biến mất...

Để thoát khỏi bi kịch này, tốt nhất là chúng ta nhìn vào thực tế, chấp nhận sự thay đổi, nỗ lực vượt qua mọi khó khăn nhờ tình yêu, nghị lực và sự hợp tác chân thành. Như có ý kiến sau: “*Trong hôn nhân, gặp nhau là bước đầu, sống chung với nhau là bước kế tiếp, làm việc chung với nhau mới làm nên một gia đình êm ấm*” (James Thurber). Khi thực hiện việc này, chắc chắn chúng ta sẽ gặp nhiều khó khăn. Kể cả phải đổ mồ hôi, sôi nước mắt. Kể cả mang lấy những thương tích trên mình. Để bảo vệ tình yêu và hạnh phúc gia đình, người ta không có con đường nào khác ngoài sự cảm thông và hi sinh.

Tình yêu trong gia đình vượt ra khỏi thứ tình yêu quý ngã, vị kỷ, để hướng tới một tình yêu vô vị lợi, bao dung và vị tha. Tình yêu ấy không đóng khung trong ngôn ngữ sáo rỗng hay qua những khái niệm trừu tượng, mà rất thực tiễn, cụ thể và sinh động. Tình yêu ấy sẽ được thể hiện và minh chứng qua sự hòa hợp, hòa điệu trong đời sống chung vợ chồng. “*Thuận vợ thuận chồng tát bể Đông cũng cạn*”...

Thực vậy, sự hòa thuận vợ chồng chúng ta tình yêu đã đạt mức trưởng thành và có ý nghĩa. Khi sống hòa hợp với nhau, vợ chồng không làm mất đi cái “*Tôi*” của riêng mình, trái lại điều đó sẽ giúp hai người bổ túc, hoàn thiện nhau. Xét một cách cụ thể thì sự hòa hợp ấy sẽ được thể hiện và minh chứng qua các việc sau:

1.- Tôn trọng sự khác biệt của nhau (giới tính, cá tính, sở thích...);

2.- Luôn tôn trọng nhau, biết trân trọng những ý kiến cá biệt của nhau;

3.- Thường xuyên bàn bạc, thảo luận các vấn đề chung, quan trọng trong gia đình;

4.- Nếu có tranh luận thì tranh luận trên tinh thần bình đẳng và cảm thông;

5.- Luôn biết áp dụng triết đề “*Nghệ thuật nhường bộ*”;

6.- Hãy biến những mâu thuẫn, bất đồng thành sức mạnh để cải tiến và thăng tiến;

7.- Biết nhận ra những điểm mạnh của nhau, đồng thời biết bỏ qua những điểm yếu của nhau;

8.- Hãy nắm lòng điều này: “*Phân nửa những vấn đề trong hôn nhân được giải quyết bằng cách giữ im lặng*”.

Một mái ấm tràn ngập hạnh phúc

luôn là một thực tại hiển nhiên đối với những ai khao khát hạnh phúc và sẵn sàng hành động vì tình yêu và vì người mình yêu thương. Nếu hôn nhân là kết quả của tình yêu chân chính thì gia đình là môi trường để tình yêu lớn lên và sinh hoa kết trái. Đúng như nhận định sau: “*Hôn nhân không phải là điểm đến. Nó chỉ là một cuộc hành trình tiến đến một gia đình hạnh phúc, nơi đây tình yêu là điều quan trọng nhất*”./.

Aug. Trần Cao Khải/gplx

Tiếp theo tr. 5: Thực thi các giới r. ...

Điều Răn - là câu trả lời cho tiếng than van ấy. Chúng ta không tự cứ rồi chính mình, nhưng từ chúng ta có thể phát xuất một tiếng kêu cứu. “Chúa cứu tôi, Chúa chỉ đường cho tôi, Chúa vượt về tôi, Chúa cho tôi một chút vui sướng”. Đó là một tiếng hét cầu cứu. Điều này tùy thuộc nơi chúng ta: xin được cứu thoát khỏi sự ích kỷ, khỏi tội lỗi, khỏi các xích xiềng nô lệ. Tiếng kêu này quan trọng, nó là lời cầu, là ý thức về điều còn bị đàn áp và chưa được cứu thoát nơi chúng ta. Có biết bao nhiêu điều chưa được giải thoát trong tâm hồn chúng ta. “Xin cứu con, xin giúp con, xin giải thoát con”. Đây là một lời cầu đẹp dâng lên Chúa.

Thiên Chúa chờ đợi tiếng kêu đó, bởi vì nó có thể bẻ gãy các xích xiềng. Thiên Chúa đã không gọi chúng ta vào cuộc sống để bị áp bức, nhưng để được giải thoát và sống trong sự tri ân, bằng cách tươi vui vâng lời Đấng đã ban cho chúng ta biết bao nhiêu, một cách vô tận nhiều hơn điều chúng ta có thể cho Ngài. Điều này thật đẹp. Ước chi Thiên Chúa luôn luôn được chúc tụng vì tất cả những gì Ngài đã làm, đang làm và sẽ làm nơi chúng ta!

.....
Chào đồng đạo các bạn trẻ, người đau yêu và các đôi tân hôn ĐTC nhắc cho mọi người biết thứ sáu tới là lễ kính hai thánh Tông Đồ Phêrô và Phaolô Bôn Mạng Roma. Từ hai vị chúng ta học được khả năng can đảm làm chứng cho Tin Mừng của Chúa Giêsu, vượt ngoài các khác biệt, duy trì được sự hòa hợp và tình bạn làm nền tảng cho tinh cách đáng tin cậy của việc rao truyền niềm tin.

ĐTC cũng chào phái đoàn “Đặc biệt Olympic” nhân kỷ niệm 50 năm thành lập. Ngài nói thể giới thể thao công hiến một cơ may đặc biệt giúp con người lớn lên trong sự hiểu biết và tình bạn đối với nhau. Tôi cầu xin cho ngọn Lửa Olympic có thể là một dấu chỉ của niềm vui và sự hy vọng nơi Chúa là Đấng ban phát ơn hiệp nhất và hòa bình cho con cái Ngài.

Buổi tiếp kiến đã kết thúc với Kinh Lạy Cha và phép lành Tòa Thánh ĐTC ban cho mọi người.

Linh Tiến Khải